

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Administrativen sad Sofia-grad (Bulgaaria) 3. veebruaril 2017 –
Bahtiar Fathi versus Predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite**

(Kohtuasi C-56/17)

(2017/C 112/36)

Kohtumenetluse keel: bulgaaria

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Administrativen sad Sofia-grad

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Bahtiar Fathi

Vastustaja: Predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite

Eelotsuse küsimused

1. Kas määruse (EL) nr 604/2013 ⁽¹⁾ artikli 3 lõikest 1, tõlgendatuna koosmõjus määruse põhjendusega 12 ja artikliga 17, tuleneb, et liikmesriik võib teha otsuse, mis kujutab endast talle esitatud rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamist määruse artikli 2 punkti d tähenduses, ilma et sõnaselgelt oleks otsustatud, et määruse kriteeriumide alusel on taotluse läbivaatamise eest vastutav see liikmesriik, kui konkreetsel juhul ei ole alust määruse artikli 17 kohase erandi tegemiseks?
2. Kas määruse (EL) nr 604/2013 artikli 3 lõike 1 teisest lausest, tõlgendatuna koosmõjus direktiivi 2013/32/EL ⁽²⁾ põhjendusega 54, tuleneb, et põhikohtuasja asjaoludel tuleb rahvusvahelise kaitse taotluse kohta määruse artikli 2 punkti b tähenduses juhul, kui ei kohaldata määruse artikli 17 lõike 1 kohast erandit, teha otsus, millega liikmesriik kohustub taotluse määruse kriteeriumide alusel läbi vaatama ja mis tugineb sellele, et määruse sätted on taotleja suhtes kohaldatavad?
3. Kas direktiivi 2013/32/EL artikli 46 lõiget 3 tuleb tõlgendada nii, et kohus peab rahvusvahelise kaitse andmata jätmise otsuse peale esitatud kaebuse menetlemisel direktiivi põhjendusest 54 tulenevalt hindama, kas määruse (EL) nr 604/2013 sätted on taotleja suhtes kohaldatavad, kui liikmesriik ei ole sõnaselgelt otsustanud, et määruse kriteeriumide alusel on taotluse läbivaatamise eest vastutav tema? Kas direktiivi 2013/32 põhjendusele 54 tuginedes tuleb lähtuda sellest, et kui ei ole alust kohaldada määruse (EL) nr 604/2013 artiklit 17 ja rahvusvahelise kaitse taotluse on direktiivi 2011/95 ⁽³⁾ alusel läbi vaadanud liikmesriik, kellele see esitati, siis kuulub asjaomase isiku õiguslik olukord määruse kohaldamisalasse ka juhul, kui liikmesriik ei ole sõnaselgelt otsustanud, et määruse kriteeriumide alusel on taotluse läbivaatamise eest vastutav tema?
4. Kas direktiivi 2011/95/EL artikli 10 lõike 1 punktist b tuleneb, et põhikohtuasja asjaoludel on tegemist „usul“ põhineva tagakiusamis põhjusega, kui taotleja ei ole esitanud avaldusi ja dokumente kõikide viidatud sättes loetletud usu mõistega hõlmatud elementide kohta, mis on asjaomase isiku teatava usutunnistuse alla kuulumise tõendamisel põhimõttelise tähtsusega?
5. Kas direktiivi 2011/95/EL artikli 10 lõikest 2 tuleneb, et tegemist on usul põhinevate tagakiusamis põhjustega direktiivi artikli 10 lõike 1 punkti b tähenduses, kui taotleja põhikohtuasja asjaoludel väidab, et teda on taga kiusatud teatava usutunnistuse alla kuulumise tõttu, kuid ta ei ole esitanud avaldusi ega tõendeid asjaolude kohta, mis iseloomustavad isiku kuulumist teatava usutunnistuse alla ja mis annavad tagakiusajale alust arvata, et isik kuulub selle usutunnistuse alla – sealhulgas asjaolude kohta, mis on seotud religioossete tegevuste tegemise või tegemata jätmisega või religioossete seisukohtade kuulutamisega –, või asjaolude kohta, mis on seotud isikliku või ühiskondliku käitumise vormidega, mis põhinevad mõnel religioosel uskumusel või sellest tulenevad?

6. Kas direktiivi 2011/95/EL artikli 9 lõigetest 1 ja 2, tõlgendatuna koosmõjus Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklitega 18 ja 10 ning usu mõistega direktiivi artikli 10 lõike 1 punkti b tähenduses, tuleneb, et põhikohtuasja asjaoludel:
- a) ei hõlma usu mõiste liidu õiguse tähenduses tegusid, mis on liikmesriikide õiguse kohaselt kriminaalkorras karistatavad? Kas sellised teod, mis on taotleja päritoluriigis kriminaalkorras karistatavad, võivad endast kujutada tagakiusamist?
 - b) Kas seoses proselütismi keelu ja selliste tegude toimepaneku keeluga, mis on vastuolus usuga, millel põhinevad kõnealuse riigi õigusnormid, tuleb pidada lubatavaks piiranguid, mis on kehtestatud teiste isikute õiguste ja vabaduste ning avaliku korra kaitseks taotleja päritoluriigis? Kas nimetatud keelud on sellisteks tagakiusamistoiminguteks direktiivi viidatud sätete tähenduses, kui nende rikkumise eest võidakse karistada surmanuhtlusega, olgugi et seadused ei ole sõnaselgelt suunatud teatava religiooni vastu?
7. Kas direktiivi 2011/95/EL artikli 4 lõikest 2, tõlgendatuna koosmõjus sama sätte lõike 5 punktiga b, Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikliga 10 ja direktiivi 2013/32/EL artikli 46 lõikega 3, tuleneb, et põhikohtuasja asjaoludel võib faktiliste asjaolude hindamine toimuda vaid taotleja esitatud avalduste ja dokumentide alusel, kuid siiski on lubatav nõuda tõendite esitamist puuduvate elementide kohta, mis on hõlmatud usu mõistega direktiivi artikli 10 lõike 1 punkti b tähenduses, kui:
- ilma selle teabeta loetaks rahvusvahelise kaitse taotlus põhjendamatuks direktiivi 2013/32/EL artikli 32 tähenduses koosmõjus artikli 31 lõike 8 punktiga e ja
 - liikmesriigi õigus näeb ette, et asjaomane asutus tuvastab kõik rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamiseks olulised asjaolud ja kohus peab taotluse rahuldamata jätmise otsuse vaidlustamise korral märkima, et asjaomane isik ei ole pakkunud enda esitanud tõendeid?

- ⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrus (EL) nr 604/2013, millega kehtestatakse kriteeriumid ja mehhanismid selle liikmesriigi määramiseks, kes vastutab mõnes liikmesriigis kolmanda riigi kodaniku või kodakondsuseta isiku esitatud rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamise eest (ELT L 180, lk 31).
- ⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/32/EL rahvusvahelise kaitse seisundi andmise ja äravõtmise menetluse ühiste nõuete kohta (ELT 2013, L 180, lk 60).
- ⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2011. aasta direktiiv 2011/95/EL, mis käsitleb nõudeid, millele kolmandate riikide kodanikud ja kodakondsuseta isikud peavad vastama, et kvalifitseeruda rahvusvahelise kaitse saajaks, ning nõudeid pagulaste või täiendava kaitse saamise kriteeriumidele vastavate isikute ühetaolisele seisundile ja antava kaitse sisule (ELT 2011, L 337, lk 9).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Conseil d'État (Prantsusmaa) 3. veebruaril 2017 – SCI Château du Grand Bois versus Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)

(Kohtuasi C-59/17)

(2017/C 112/37)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Conseil d'État

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: SCI Château du Grand Bois

Vastustaja: Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)